

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích – soud pro mládež v senátě složeném z předsedy JUDr. Romana Bárty a přísedících Dany Petrové a Marie Frouzové rozhodl v hlavním líčení konaném dne 14. února 2017, **t a k t o** :

Mladiství obžalovaní

1) [REDACTED]

nar. [REDACTED] v [REDACTED], bytem [REDACTED], učeň Středního odborného učiliště v [REDACTED],

2) [REDACTED]

nar. [REDACTED] v [REDACTED], hlášen k trvalému pobytu na adrese [REDACTED], současné bydliště [REDACTED], bez pracovního poměru,

se podle § 226 písm. a) tr. řádu zprošťují obžaloby pro jednání, že

přesněji nezjištěného dne v polovině měsíce ledna 2016 přibližně ve 21.00 hodin v [redacted] v parku v ulici [redacted] společně přistoupili zezadu ke krácející nezletilé [redacted], nar. [redacted], která měla sluchátka v uších a nevěděla o tom, že obvinění ji dostihli, na místě, kde stojí nová socha, ji zatáhli do křoví, nejprve mladistvý [redacted] držel poškozené ruce za zády, mladistvý [redacted] jí svlékl kalhoty a kalhotky, poté ji chytil za vlasy a přinutil ji se předklonit, mladistvý [redacted] si sundal kalhoty, nezletilá se chtěla vymanit, ale obvinění jí bouchali a vyhrožovali jí, pokud bude křičet, že jí ublíží, oba ji drželi pevně, že se nemohla vykrotit ze sevření, mladistvý [redacted] stojící za ní [redacted], pocítila bolest a chtělo se jí brečet, poté si obvinění vyměnili místa, [redacted] ji držel za vlasy v předklonu, mladistvý [redacted] si stoupl za ni a [redacted] nezletilé, zastrásoval ji, pokud oznámí, co se stalo, ublíží někomu, koho má ráda, takového jednání se mladiství dopustili, ačkoli věděli, že je dítě mladší patnácti let,

jímž měli spáchat provinění podle § 6 odst. 1 zákona č. 218/2003 Sb. o soudnictví ve věcech mládeže ve znění pozdějších změn znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku,

neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro který jsou obžalovaní stíháni.

Podle § 229 odst. 3 tr. řádu se poškozená [redacted], nar. [redacted], zastoupena zmocněnkyní [redacted], odkazuje se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í :

Státní zástupkyně v Českých Budějovicích podala na ml. [redacted] a [redacted] obžalobu pro provinění podle § 6 odst. 1 zák. č. 218/2003 Sb. o soudnictví ve věcech mládeže ve znění pozdějších změn znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, že přesněji nezjištěného dne v polovině měsíce ledna 2016 přibližně ve 21.00 hodin v [redacted] v parku v ulici [redacted] společně přistoupili zezadu ke krácející nezletilé [redacted], nar. [redacted], která měla sluchátka v uších a nevěděla o tom, že obvinění ji dostihli, na místě, kde stojí nová socha, ji zatáhli do křoví, nejprve mladistvý [redacted] držel poškozené ruce za zády, mladistvý [redacted] jí svlékl kalhoty a kalhotky, poté ji chytil za vlasy a přinutil ji se předklonit, mladistvý [redacted] si sundal kalhoty, nezletilá se chtěla vymanit, ale obvinění jí bouchali a vyhrožovali jí, pokud bude křičet, že jí ublíží, oba ji drželi pevně, že se nemohla vykrotit ze sevření, mladistvý [redacted] stojící za ní [redacted], pocítila bolest a chtělo se jí brečet, poté si obvinění vyměnili místa, [redacted] ji držel za vlasy v předklonu, mladistvý [redacted] si stoupl za ni a [redacted] nezletilé, zastrásoval ji, pokud oznámí, co se stalo, ublíží někomu, koho má ráda, takového jednání se mladiství dopustili, ačkoli věděli, že je dítě mladší patnácti let.

V hlavním líčení vyslechl soud oba mladistvé, měl k dispozici svědecké výpovědi

[redacted] ml.,
[redacted]

██████████, ██████████, ██████████, ██████████, vyslechl znalce z oboru psychologie a psychiatrie a mohl také vycházet z listinných důkazů.

Oba mladiství zažalovanou trestnou činnost popřeli. ██████████ uvedl, že mezi ním a ██████████ pouze v jednom případě došlo k orálnímu sexu, se kterým poškozená souhlasila a v té době mu poškozená řekla, že je jí již 15 let. Dívku zná více než-li 10 měsíců, a to ze setkání v ██████████ a na ██████████ a jemu samotnému říkala poškozená, že když byla menší tak byla znásilněna svým otcem a strýcem. Nikdy této dívce neublížili a sám mám partnerku, se kterou udržuje normální vztah.

Také ml. ██████████ jednoznačně popřel, že by se dopustil znásilnění poškozené a až na policii se dozvěděl, že této dívce je ██████████ let. Ona sama vyprávěla v partě, že byla znásilněna svým otcem a strýcem a stýkala se s více kluky. Věděl, že nedávno byla hledaná policií, v té době byla schovaná u nějakého chlapce v ██████████. Nikdy této dívce neublížili a před rozhovorem s policisty nevěděl kolik je této dívce let.

██████████ uvedla, že poškozená je pro ní nevěrohodnou, neboť si hrozně vymýšlela. Své dceři zakázala se s poškozenou stýkat, neboť podle ní je poškozená pouliční dívkou a také jí ██████████ lhala, že má 15. narozeniny, což neodpovídalo skutečnosti. Oba mladistvé charakterizovala pozitivně, přičemž poškozená mluvila o svém zneužívání, což říkala všem dětem na nádraží. Nedokázala si svědkyně vysvětlit, proč poškozená udala mladistvé a podle jejího vyjádření pravděpodobně měla poškozená nějakého chlapce a bála se to uvést.

Také ██████████ charakterizovala poškozenou jako dívku, která si vymýšlí a má pozitivní vztah k chlapcům. Za chlapci chodila sama, vtírala se jim a nechala se také osahávat. Také této svědkyni uváděla, že byla znásilněna otcem. Ze svědeckých výpovědí ██████████, ██████████, ██████████, ██████████ a ██████████ nebyly zjištěny žádné podstatné skutečnosti vztahující se zažalovanému jednání.

Matka poškozené ██████████ v přípravném řízení uvedla, že poškozená měla problémy ve škole, docházela k lékařům a psychiatrickou pomoc vyhledala poté, co jí zemřel otec a začala mít problémy ve škole. Odmítla se blíže vyjádřit za jakých okolností jí dcera řekla, že byla znásilněna.

Při hlavním líčení k dotazům uvedla, že dcera jí o znásilnění řekla po několika měsících poté, kdy začaly problémy. Dívka se uzavírala do sebe, přestala chodit do školy, 2x se opila tak, že jí našli a odvezli záchrankou do nemocnice. Obavy z toho, že by dcera měla s někým pohlavní styky do té doby neměla. Popřela, že by se jí dcera svěřila se znásilněním až poté, kdy se dozvěděla, že se bude muset podrobit gynekologickému vyšetření. Závady ve svém chování dívka dávala do souvislosti s úmrtím svého otce.

V hlavním líčení byla vyslechnuta svědkyně ██████████, která v přípravném řízení uvedla, že poškozenou zná ze školy od začátku 7. třídy. Byly také spolu v kontaktu přes facebook a ke konci května jí psala, že za svědkyní přijde policie a budou se jí ptát na to, co jí psala, ale nepsala jí vůbec nic. Poškozená jí říkala, že jí všechno sdělila a měla jí psát, že jí kluci znásilnili a že to svědkyni již sdělila. Odpověděla poškozené, že za ní byla

policie a že jim vše řekla. Svědkyně výslovně uvedla, že si nepamatuje, že by jí poškozená říkala o svém znásilnění a takovou okolnost by nezapomněla. V minulosti jí také poškozená říkala, že již není pannou, ale blíže tuto okolnost nerozváděla. Při hlavním líčení k dotazu státní zástupkyně, která jí předestřela zajištěnou komunikaci mezi svědkyní a poškozenou, uvedla svědkyně, že poškozené odpověděla na dotaz, jak jí říkala o těch dvou klucích, kteří jí

znásilnili výslovně „no asi jo, co se děje“ odůvodnila tento výraz tím, že kdyby poškozené sdělila, že neví, tak by poškozená začala rozebírat a svědkyně chtěla pouze vědět, kde poškozená je. Toto vysvětlení nepovažoval soud za zjevně nelogické.

V přípravném řízení poškozená uvedla, že po příchodu do parku [REDAKCE] poblíž nové sochy jí oba mladiství napadli ze zadu, a protože měla sluchátka na uších, neměla o jejich přítomnosti ponětí. Rozvedla, že mladiství ji násilím zatahli do blízkého křoví, kdy jí vždy jeden držel ruce ze zadu na těle, druhý stál před ní, držel jí za vlasy a přinutil ji do předklonu. Poté ten, který stál za ní, jí [REDAKCE] a pak se oba vystřídali, přičemž celé jednání trvalo přibližně 20 minut. Popsala snahu se i bránit, což se jí nepodařilo a nevolala o pomoc, protože jí vyhrožovali ublížením a také jí vyhrožovali, že pokud někomu řekne, co se stalo, ublíží i těm, které má ráda. S tímto jednáním se svěřila kamarádce [REDAKCE], které se později ptala, zda si na tuto okolnost pamatuje. Popřela, že by někomu sdělovala, že byla znásilněna svým otcem či strýcem a pokud s mladistvým [REDAKCE] měla orální styk, tak ten si mladistvý vynutil. Při výslechu v přípravném řízení uvedla, že před znásilněním neměla žádnou sexuální zkušenost a pokud chodila s dalším chlapcem, došlo mezi nimi pouze k líbání.

Při hlavním líčení, který byl proveden v nepřítomnosti mladistvých, ale za přítomnosti znalkyně z oboru psychologie, znovu poškozená uvedla, že v jednom případě jí mladiství znásilnili a s tímto jednáním mladistvých se svěřila kamarádce a matce. Před znásilněním již měla pohlavní styk a tuto skutečnost také řekla policistce při výslechu v přípravném řízení. Tuto okolnost ale sdělila mimo výslech a své kamarádce pouze řekla, že byla znásilněna, ale nesdělila jí detaily. Obě mladistvým také řekla, že jí bude 15 let a o znásilnění s matkou mluvila poprvé, když odjela za kamarádkou a její matce nepřišla SMS, že u kamarádky přespí. Matka si myslela, že utekla nebo se ztratila a nechala ji hledat policisty. Matka jí také uvedla, že se jí může se vším svěřit, upozornila jí, že půjdou na kontrolu na gynekologii a pak se jí svěřila, co se stalo i s tím, že předtím měla dobrovolný sexuální styk.

Znalkyně z oboru psychologie uzavřela, že psychický vývoj poškozené probíhá v mezích širší normy. Jde o celkově nezralou osobnost a s psychickou zátěží se vyrovnává obtížněji neadaptivně prostřednictvím psychologických obranných mechanismů, převážně únikového typu jako je např. únik ze situace, únik do nemoci, k návykovým látkám, únik do fantazie, dále popření či idealizace. Společenské normy a konvence zná, nemá je dostatečně zvnitřněny, respektuje často účelově, z potíží si vypomáhá lhaním či vymyšlením. Obecnou věrohodnost dívky znalkyně posoudila jako sníženou pro emoční nestabilitu, podléhání vlivu emocí, ovlivnitelnost pro vyvíňování se z potíží formou lhaní a vymyšlení si. Výsledná kvalita výpovědi dívky o prožitých událostech může být ovlivňována jejími osobnostními rysy a má sklony k volnému zacházení s fakty, lhaní či vymyšlení. U dívky byla registrována ovlivnitelnost a náchylnost k přijímání myšlenek druhých lidí. Motiv mstivosti vůči mladistvým nebyl u posuzované potvrzen a v postoji vůči osobám opačného pohlaví inklinuje ke koketérii, vyzývavosti a posuzovaná pochází z nestabilního, sociálně slabého rodinného prostředí, s příliš benevolentním a zcela nevhodným stylem výchovy. V době znaleckého zkoumání u dívky nebyla zjištěna přítomnost depresivní poruchy či posttraumatické stresové

poruchy a nebyly registrovány symptomy, které by nasvědčovaly prožití traumatu ze znásilnění. Byla zjištěna smíšená porucha chování a emocí.

Při hlavním líčení rozvedla znalkyně, že i výslech poškozené potvrzuje její znalecké závěry. Podle vyjádření znalkyně byla informována matkou poškozené, že poté, kdy dceři řekla, že ji vezme na gynekologické vyšetření a situace vygradovala tak, že dívka bude muset

být umístěna v diagnostickém ústavu, tak poté jí dcera s pláčem sdělila, že byla znásilněna. Měla informace o vývoji psychického stavu dívky a při znaleckém zkoumání nezjistila nic, co by nasvědčovalo tomu, že dívka prožila traumatickou událost tak, jak ji popisuje ve své výpovědi. Intelkt dívky je dostatečný k tomu, aby byla schopna popsat jednorázovou událost bez nějakých dalších jiných složitějších souvislostí, pokud měla i nějaké další předchozí zkušenosti. U dívky neshledala jakékoliv i mírné příznaky posttraumatické stresové poruchy, o mladistvých mluvila zdvořile a hovořila, že to jsou chlupci, kteří jsou úplně v pohodě a fajn, což znalkyně nepovažovala za obvyklé. Aby byla ve skupině akceptována, je ochotna udělat to, co je v jejích silách a to co je jí obvyklé a zvykem a v podstatě udělat i to, že je ochotna si vymýšlet a lhát a určité věci překrucovat.

Podle závěru znalce z oboru psychiatrie MUDr. Viktora Hartoše byli mladiství schopni rozpoznat protiprávnost svého jednání a byli by schopni své jednání ovládat. Jsou schopni chápat smysl trestního řízení a u žádného z mladistvých nebyla zjištěna choroba nebo porucha, která by mohla vzbuzovat domněnku, že pobyt některého z nich na svobodě by byl nebezpečný. Žádný z mladistvých nemá výrazné dispozice k patologickému agresivnímu jednání a jejich osobnosti se jeví jako výrazně nezralé.

Znalkyně z oboru psychologie Mgr. Jana Telcová uzavřela, že u ml. [REDAKCE] nebyly zjištěny patologické sklony k agresí. Jmenovaný je silněji fixován na svou rodinu a na jejich hodnotách. Mladistvý má také běžné interpersonální vztahy a jmenovaný nevykazuje tendenci jevit se v lepším světle. [REDAKCE] [REDAKCE] charakterizovala jako symplexní povrchní osobnost orientovanou s axentací materiální orientace. Také u něho nezjistila znalkyně patologické sklony k agresí a mladistvý nevykazuje tendenci jevit se v lepším světle. Je silněji fixován na svou rodinu, na její hodnoty a názory a má běžné interpersonální vztahy.

Při hodnocení důkazů ve smyslu § 2 odst. 6 tr. řádu, zvláště pak při hodnocení svědecké výpovědi poškozené, soud zkoumal, zda její výpověď je logická, zda se i v podstatných okolnostech neodchyluje od své předchozí výpovědi a hodnotil tuto výpověď při porovnání s ostatními důkazy.

Jediným usvědčujícím důkazem v projednávané trestní věci byla výpověď poškozené, jejíž věrohodnost je výrazně snižována rozporů v její výpovědi i skutečnostmi, za nichž bylo podáno trestní oznámení.

V případě poškozené znalkyně z oboru psychologie rozvedla z jakých důvodů je obecná věrohodnost poškozené snižována, s těmito závěry se krajský soud ztotožnil a nemohl také uvěřit poškozené, že policistům oznámila, že měla již dobrovolný pohlavní styk předtím, než-li mělo dojít k údajnému znásilnění, neboť je nepochybné, že tato okolnost by byla

podchycena v trestním spise. Nebylo možno přehlédnout, že poškozená uvádí své matce, že byla znásilněna teprve poté, kdy byla hledána policií, byla seznámena s tím, že u ní proběhne gynekologické vyšetření a že přichází v úvahu její umístění do diagnostického ústavu.

Oznámení o svém znásilnění za této situace, pak odpovídá závěrům znalkyně z oboru psychologie, že u dívky byly registrovány sklony ke lhaní a vymyšlení si především v situaci vyvíňování se z potíží, vyhnutí se z odpovědnosti, či sankce za své chování.

Svědecká výpověď [redacted] nepotvrdila, že by poškozená jí oznámila své znásilnění, z řady dalších svědeckých výpovědí vyplývá sklon poškozené k uvádění

nepravdivých skutečností a nebyly také zjištěny žádné negativní skutečnosti vztahující se k chování obou mladistvých.

Orgány činné v trestním řízení hodnotí důkazy podle svého volného uvážení a zásada volného hodnocení důkazů je základním předpokladem pro zjištění skutkového stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Pokud v neprospěch mladistvých svědčí pouze jediný důkaz, je třeba pečlivě hodnotit věrohodnost tohoto důkazu s důrazem na vnitřní obsah svědecké výpovědi, zda v této výpovědi nejsou zjišťovány závažné rozporuplnosti a zda svědecká výpověď není v podstatném rozporu s obsahem dalších provedených důkazů.

V neprospěch svědecké výpovědi poškozené svědčí shora rozvedené skutečnosti a z těchto důvodů při neodstranitelných pochybnostech o věrohodnosti svědecké výpovědi přistoupil krajský soud podle § 226 písm. a) tr. řádu ke zprošťujícímu výroku. Zásada zjištění skutkového stavu věci bez důvodných pochybností vyžaduje, aby soud opřel své rozhodnutí o vině a trestu o jednoznačně zjištěná a bezpečně prokázaná fakta, nikoliv o pouhou pravděpodobnost. Tam, kde nelze bezpečně určit, která z variant řešení odpovídá skutečnosti, je soud povinen volit tu, která je pro obviněné příznivější.

V projednávané trestní věci soud nemohl vyloučit alternativu, že výpověď poškozené byla iniciována její snahou vyhnout se určité odpovědnosti za své negativní chování a že jde tedy o nevěrohodnou výpověď, v jejíž prospěch nesvědčí žádný z dalších provedených důkazů.

Proto krajský soud podle § 226 písm. a) tr. řádu přistoupil ke zprošťujícímu výroku, neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro který jsou oba mladiství stíháni.

Vzhledem ke zprošťujícímu výroku byla poškozená [redacted], zastoupená zmocněnkyní [redacted], odkázána se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení: : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení prostřednictvím soudu podepsaného k Vrchnímu soudu v Praze (§ 248 odst. 1 tr.ř., § 252 tr.ř.), a to ve trojím vyhotovení.

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku,

obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§ 246 odst. 1 tr.ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (247 odst. 2 tr.ř.)

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, 2, 3 tr.ř.).

Krajský soud v Českých Budějovicích
dne 14.2.2017

JUDr. Roman Bárta, v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení :
Renata Pospíšilová